

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยและภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 5" ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 5
2. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 5
3. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาไทยและภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 5
4. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเขียนภาษาไทยและภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 5

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2535 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เขตการศึกษา 5 โดยสุ่มมาจากโรงเรียนในจังหวัดทั้ง 6 จังหวัดของเขตการศึกษา 5 ด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นหลายขั้นตอน (Multi Stage Stratified Random Sampling) ได้ตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น จำนวน 420 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วย
  - ก. แบบสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย ซึ่งประกอบ

ด้วย

ตอนที่ 1 เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก วัดความสามารถในการอ่านข้อความภาษาไทย 2 ข้อความๆ ละ 10 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยยึดหลักเกณฑ์การวัดความสามารถในการอ่านของ โรเจอร์ ที เลนนอน (Roger T. Lennon, 1972 : 29-31) แบบสอบฉบับนี้ได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและภาษาที่ใช้จากผู้ทรงคุณวุฒิ และผ่านการวิเคราะห์หาค่าระดับความยากง่าย ค่าอ่านาจจำแนก และค่าความเที่ยงได้ค่าระดับความยากง่ายระหว่าง 0.26-0.73 ค่าอ่านาจจำแนก ระหว่าง 0.23-0.70 และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.79

ตอนที่ 2 เป็นข้อสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย แบบโคลซ โดยมีช่องว่างให้เติม 30 ช่อง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยยึดหลักเกณฑ์การวัดความสามารถในการอ่านของ จอห์น ดับเบิลยู ออลเลอร์ (John W. Oller, 1979 : 392) แบบสอบฉบับนี้ได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและภาษาที่ใช้จากผู้ทรงคุณวุฒิ และผ่านการวิเคราะห์หาค่าระดับความยากง่าย และค่าความเที่ยง ได้ค่าระดับความยากง่ายร้อยละ 68.4 และได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.71

ข. แบบสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วย

ตอนที่ 1 เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก วัดความสามารถในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษ 2 ข้อความๆ ละ 10 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยยึดหลักเกณฑ์การวัดความสามารถในการอ่านของ โรเจอร์ ที เลนนอน (Roger T. Lennon, 1972 : 29-31) แบบสอบฉบับนี้ได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและภาษาที่ใช้จากผู้ทรงคุณวุฒิ และผ่านการวิเคราะห์หาค่า

ระดับความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเที่ยง ได้ค่าระดับความยากง่าย ระหว่าง 0.26-0.70 ค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.29-0.70 และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.76

ตอนที่ 2 เป็นข้อสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบโคลซ โดยมีช่องว่างให้เติม 30 ช่อง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยยึดเกณฑ์การวัดความสามารถในการอ่านของ จอห์น ดับเบิลยู ออลเลอร์ (John W. Oller, 1979 : 392) แบบสอบฉบับนี้ได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและภาษาที่ใช้จากผู้ทรงคุณวุฒิ และผ่านการวิเคราะห์หาค่าระดับความยากง่าย และค่าความเที่ยง ได้ค่าระดับความยากง่ายร้อยละ 58.3 และได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.72

ค. แบบสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทยและแบบสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยยึดเกณฑ์การเลือกภาพเพื่อสร้างเป็นแบบสอบวัดความสามารถในการเขียนของ เจ บี ฮีตัน (J. B. Heaton, 1990 : 107-108) โดยเป็นการบรรยายเหตุการณ์ (To Describe a Scene) จากภาพชุดที่กำหนดให้ แบบสอบทั้งสองภาษาได้ผ่านการตรวจสอบความเหมาะสม และความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ เมื่อนำไปทดลองใช้และนำมาวิเคราะห์หาค่ามัชฌิม เลขคณิต ได้ค่ามัชฌิม เลขคณิตสำหรับแบบสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทยเท่ากับ 23.5 และแบบสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเท่ากับ 18.9 ซึ่งแสดงว่าแบบสอบวัดความสามารถในการเขียนทั้งสองภาษานี้ไม่ยากจนเกินไป เพราะมีค่าเฉลี่ยเกินครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม

ง. เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบสอบวัดความสามารถในการเขียน ผู้วิจัยเลือกเกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบวิธีการวิเคราะห์ (Analytic Method) ของ เจ บี ฮีตัน (J. B. Heaton, 1979 : 136-137) เกณฑ์การตรวจนี้ได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และความตรงตามเนื้อหาจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว มีค่าความสอดคล้องในการตรวจแบบสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทยของผู้ช่วยวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเรียนการสอนภาษาไทย ดังนี้ ผู้ช่วยวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1 เท่ากับ .89 ผู้ช่วยวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 เท่ากับ .91 ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1 และคนที่ 2 เท่ากับ .85 และ

ค่าความสอดคล้องในการตรวจแบบสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้วิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ดังนี้ ผู้วิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1 เท่ากับ .92 ผู้วิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 เท่ากับ .97 ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1 และคนที่ 2 เท่ากับ .90

2. นำเครื่องมือทั้งหมดไปทดสอบนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร โดยกำหนดให้นักเรียนทำแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษก่อน ต่อจากนั้นอีก 1 สัปดาห์ จึงให้นักเรียนทำแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาไทย

3. นำข้อมูลมาตรวจหาคะแนน และวิเคราะห์ทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSSx ของสถาบันคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยหาค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แต่ละคู่ โดยการทดสอบค่าที (t-test)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการวิจัยครั้งนี้ได้ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 5 มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.2451

2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 5 มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.2668

3. ความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 5 มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.5090

4. ความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 5 มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.3210

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 5 พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.2451 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1 ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปีเตอร์ อีแวนเนคโค (Peter Evanechko, 1973 : 315-326) แมรี ลินน์ มิดเจท แคมป์เบล (Mary Lyn Midget Campbell, 1977 : 5655-A) เฟรดดี ลาวาล ธอร์มัส (Freddy Laval Thormas, 1977 : 6320-A) เอ็น เฟลแลนด์ (N. Felland, 1981: 3037-A) คาร์เมน คอลลินส์ (Carmen Collins, อ้างถึงใน Sandra Stotsky, 1982 : 339) คริสติน เค ฮอลท์ (Christine K. Halt, 1984 : 1987-A) และ แมรี-อัลเลน แมคมิลแลน (Mary-Ellen MacMillan, 1990 : 1502-A) ซึ่งทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนในภาษาที่หนึ่ง พบว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้เรียนเรียนเป็นภาษาที่หนึ่งนั้น มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาที่หนึ่งสูง จะมีความสามารถในการเขียนภาษาที่หนึ่งสูงด้วย ทั้งนี้เนื่องมาจากกระบวนการอ่านและกระบวนการเขียนมีความสัมพันธ์กันและเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

2. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 5 พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.2668 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2 ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ มิเชล จาโนปูลอส (Michael Janopoulos, 1986 : 763-

769) มาร์โจเรีย ฮอย (Marjorie Hoyer, 1988 : 329-A) และโพ ฟองควา (Poh Fong Kwah, 1988 : 25-A) ซึ่งได้ศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาที่สอง คือ ภาษาอังกฤษ พบว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษที่สอนเป็นภาษาที่สองมีความสัมพันธ์กัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริพร ลิ่มตระการ (Siriporn Limtrakarn, 1978 : 5977-A) กัญญารัตน์ ทอย เกตขาม (Kunyarut Toy Getkham, 1988 : 1230-A) คาวรัตน์ ว่องวิทย์การ (2515 : 36-44) กุสุมา มะนะสุนทร (2519 : 78-80) ณิชวุฒิ ฦ ปั้น (2522 : 58-62) และ ศุภพร สุขชื่น (2528 : 44-45) ซึ่งได้ศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษที่สอนเป็นภาษาที่สอง พบว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กัน ทำให้สรุปได้ว่า ไม่ว่าจะ เป็นภาษาที่หนึ่งหรือภาษาที่สอง ความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนนั้นมีความสัมพันธ์กัน เพราะทั้งทักษะการอ่านและทักษะการเขียนนั้นเป็นกระบวนการที่มีปฏิกริยาร่วมกัน และเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน ดังคำกล่าวของ สตีเฟน ดี แครชเชน (Stephen D. Krashen, 1984 : 20) ที่ว่า "ความสามารถในการเขียนของผู้เรียนนั้น มีผลมาจากการอ่านมากของผู้เรียน ไม่ว่าจะ เป็นการอ่านความรู้ที่เขาสนใจ หรืออ่านเรื่องต่างๆ เพื่อความเพลิดเพลิน" และสอดคล้องกับคำกล่าวของ โจน คาร์สัน ไอสเตอร์โฮลด์ และคณะ (Joan Carson Eisterhold et al., 1990 : 248) ที่ว่า "การให้ข้อมูลทางภาษาด้านการอ่านจะมีผลต่อการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนทั้งด้านการอ่านและการเขียน เช่นเดียวกับการให้ข้อมูลทางด้านการเขียน จะมีผลต่อการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนทั้งด้านการอ่านและการเขียน"

3. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 5 พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.5090 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3 ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ โจแอนด์ เอเบอร์โฮลด์ (JoAnn Aebersold, 1985 : 693-A) ซูซาน ฟรานเซส เปอร์เรกอย (Susan Frances Peregoy, 1987 : 1138-A) ไคล เพอร์กินส์ และคณะ (Kyle Perkins et al., 1989 : 1-9)

แพทริเซีย แอล คาร์เวล (Patricia L. Carell, 1991 : 159-179) เจมส์ เอ็ม โรเยอร์ และ มาเรีย เอส คาร์โล (James M. Royer and Maria S. Carlo, 1991 : 450-455) ซึ่งทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาที่หนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาที่สอง กล่าวคือ ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาที่หนึ่งสูงจะมีความสามารถในการอ่านภาษาที่สองสูงด้วย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อนันตชัย พงษ์สุวรรณ (2522 : 35-36) ทศนีย์ พึ่งประยูร (2524 : 40-42) ประสิทธิ์ สง่าเนตร (2533 : 39-41) และอารีรักษ์ สิบถั่น (2535 : 75-76) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาไทยมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ทำให้สามารถสรุปได้ว่า ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยสูง จะมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงด้วย ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เค็นเน็ธ เอส กูดแมน (Kenneth S. Goodman, 1973 : 27) โอเวน เอฟ บอยล์ และ ซูซาน เอฟ เพอร์เรกอย (Owen F. Boyle and Suzanne F. Perego, 1990 : 95) และ ลูโด ทิ เวอร์โฮเวน (Ludo T. Verhoeven, 1990 : 90-91) ที่ว่า "กระบวนการอ่านทั้งในภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สองนั้นมีการบวนการที่คล้ายกัน"

4. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเขียนภาษาไทยและภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 5 พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.3210 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 4 ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ โจน คาร์สัน ไอสเตอร์โฮลด์ และคณะ (Joan Carson Eisterhold et al., 1990 : 245-266) ซึ่งได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านและการเขียนในภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง พบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สองมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ผู้ที่มีความสามารถในการเขียนภาษาที่หนึ่งสูงจะมีความสามารถในการเขียนภาษาที่สองสูงด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับนักวิชาการ

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กันทั้งในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ดังนั้น ผู้ร่างหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และผู้แต่งแบบเรียนสำหรับสอนทักษะการอ่านและการเขียน ควรจัดประมวลการสอน และแบบเรียนให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านและการเขียนควบคู่กันไปในแต่ละภาษา เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียน เพราะทักษะทั้งสองนี้ เอื้อประโยชน์ให้แก่กันและกัน

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กัน และความสามารถในการเขียนภาษาไทย และภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กัน ดังนั้น นักวิชาการผู้ร่างหลักสูตรและผู้แต่งแบบเรียนจึงควรจัดหลักสูตรและแบบเรียนทักษะการอ่านและการเขียนในภาษาไทยและภาษาอังกฤษให้มีความสัมพันธ์กันในภาคการศึกษาเดียวกัน โดยให้ผู้เรียนเรียนเนื้อหาและฝึกทักษะการอ่านประเภทเดียวกันในทั้งสองภาษา แต่ให้ฝึกในภาษาไทยก่อนแล้วจึงเรียนและฝึกในภาษาอังกฤษ เช่น ถ้าในภาษาไทยเรียนทักษะการอ่านเรื่องการจับใจความสำคัญ ก็ควรจัดเนื้อหาให้ผู้เรียนได้เรียนเรื่องดังกล่าวในภาษาอังกฤษด้วย สำหรับทักษะการเขียนก็เช่นเดียวกันควรจัดให้ผู้เรียนได้ฝึกการเขียนประเภทเดียวกันในทั้งสองภาษา เช่น ถ้าในภาษาไทยมีเนื้อหาเรื่องการเขียนบรรยาย ก็ควรจัดเนื้อหาดังกล่าวไว้ในบทเรียนภาษาอังกฤษด้วยเช่นกัน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับครูอาจารย์

2.1 จากผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กันทั้งในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ดังนั้น ในการสอนทักษะการอ่านครูผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านด้วยการเสริมทักษะการเขียนที่จะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านให้ดียิ่งขึ้น ในทำนองเดียวกันในการสอนทักษะการเขียน ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกการเขียนด้วยการเสริมทักษะการอ่านที่จะช่วยพัฒนาทักษะการเขียนให้ดียิ่งขึ้น

2.2 จากผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาไทย และภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กัน และความสามารถในการเขียนภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กัน ดังนั้น ครูผู้สอนภาษาไทยและภาษาอังกฤษจึงควรร่วมมือกันในการเตรียมแผนการสอนให้การสอนที่ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนในสองภาษามีความสัมพันธ์กัน เช่น ครูภาษาไทยสอนกลวิธีในการอ่าน เช่น การจับใจความสำคัญ หรือการสรุปความ ฯลฯ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกและทำความเข้าใจในภาษาไทย ขณะเดียวกันครูภาษาอังกฤษก็ควรสอนให้ผู้เรียนได้ฝึกกลวิธีดังกล่าวในการอ่านภาษาอังกฤษด้วย ในการเขียนก็เช่นเดียวกัน ถ้าครูภาษาไทยสอนกลวิธีในการเขียน เช่น สอนการเขียนแบบพรรณนาโวหาร ครูภาษาอังกฤษก็ควรจะสอนกลวิธีในการเขียนรูปแบบดังกล่าวในภาษาอังกฤษด้วย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนากลวิธีในการอ่านและการเขียนทั้งสองภาษาไปในแนวเดียวกัน

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการวิจัยในตนเองเดียวกันนี้อีก โดยศึกษารายละเอียดที่ปลีกย่อยลงไปเป็นการอ่านและการเขียนในรูปแบบต่างๆ เพื่อที่จะดูว่าความสามารถในการอ่านและการเขียนในแต่รูปแบบมีความสัมพันธ์กันหรือไม่

3.2 ควรจะได้มีการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีความสามารถในการอ่านและการเขียนแตกต่างกัน เช่น ระดับสูง ระดับกลาง และระดับต่ำ ว่าในแต่ละระดับนั้นจะพบความสัมพันธ์ในระดับที่แตกต่างกันหรือไม่ เช่น ความสัมพันธ์ของความสามารถในการอ่านภาษาไทยและภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง แตกต่างจากผู้มีความสามารถในการอ่านระดับกลาง หรือระดับต่ำหรือไม่อย่างไร